

מסכת ביצה

פרק ד

א. המביא כדי יין ממקום למקום, לא יביאם בסל ובקפה, אבל מביא הוא על כיתפו או לפניו. וכן המוליך את התבן, לא יפשיל את הקפה לאחוריו, אבל מביאה הוא בידו. ומתחילין בערמת התבן, אבל לא בעצים שבמקצה:

ב. אין נוטלין עצים מן הספה, אלא מן הסמוך לה. מביאין עצים מן השדה מן המכנס, ומן הקרפף אפילו מן המפזר. איזהו קרפף, כל שסמוך לעיר, דברי רבי יהודה. רבי יוסי אומר, כל שנכנסין לו בפותחת, ואפילו בתוך תחום שבת:

ג. אין מבקעין עצים, לא מן הקורות, ולא מן הקורה שנשברה ביום טוב. ואין מבקעין לא בקרדום ולא במגרה ולא במגל, אלא בקופיץ. בית ששהוא מלא פרות, סתום ונפחת, נוטל ממקום הפחת. רבי מאיר אומר, אף פוחת לכתחלה ונוטל:

ד. אין פֿותחין אַת הַנֵּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כָּלִי. וְאִין עוֹשִׂין פֶּתְחֵינּוּ בְּיוֹם טוֹב, וְאִין חוֹתְכִין אֶת הַפֶּתִילָה לְשָׁנִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, חוֹתְכָהּ בְּאוֹר לְשָׁמְי גֵּרוֹת:

ה. אין שׁוֹבְרִין אֶת הַתֶּרֶס, וְאִין חוֹתְכִין אֶת הַנֵּזֶר לְצִלּוֹת בּוֹ מְלִיחַ, וְאִין גּוֹרְפִין תַּנּוּר וְכִירִים, אֲבָל מִכְבָּשִׁין, וְאִין מְקִיפִין שְׁתֵּי חֲבִיתוֹת לְשִׁפּוֹת עֲלֵיהֶן אֶת הַקִּדְרָה, וְאִין סוֹמְכִין אֶת הַקִּדְרָה בְּבִקְעָתָהּ, וְכֵן בְּדִלָתָהּ, וְאִין מְנַהֲיִגִין אֶת הַבִּהְמָה בְּמִקְלָהּ בְּיוֹם טוֹב, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן מַתִּיר:

ו. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, נוֹטֵל אָדָם קִיסָם מִשְׁלָפְנֵי לַחֲצִץ בּוֹ שָׁנָיו. וּמַגִּיב מִן הַחֲצִיר וּמִדְּלִיקָה, שֶׁכֵּל מֵהָ שֶׁבִּחְצִיר מוֹכֵן הוּא. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, מַגִּיב מִשְׁלָפְנֵי וּמִדְּלִיקָה:

ז. אין מוֹצִיאִין אֶת הָאוֹר לֹא מִן הָעֵצִים, וְלֹא מִן הָאֲבָנִים, וְלֹא מִן הָעֶפֶר, וְלֹא מִן הַמַּיִם, וְאִין מְלַבְּנִין אֶת הָרַעְפִּים לְצִלּוֹת בָּהֶן. וְעוֹד אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, עוֹמֵד אָדָם עַל הַמִּקְצָה עָרֵב שַׁבָּת בְּשִׁבְעִיעִית, וְאוֹמֵר, מִכָּאן אֲנִי אוֹכֵל לְמַחֲרָה. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, עַד שִׁירְשָׁם וַיֹּאמֶר, מִכָּאן וְעַד כָּאן:

